

**Swea klage-wijsa under Gudz
hemsökelsor. Siunges som
Columbi: Hwad är det å...**

Bjugg, Petrus Johannis,

1700-1829 81 Cg Br. 1717

National Library
of Sweden

1717
Bjugg, P. 7.

A 3 - 1717. 5. 11.
Höf. 4
(P. 7)
1717. 11. 11.

Svea
Blage - Biffa

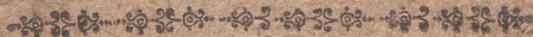
Under
Budz Wemsöcker.

Siunges som Columbi:

Hwad är det äth at iagh mitt
sinne qvållier? &c.

Skrefwen
af

P. B.

Tryckt Åhr 1717.

N^{1.} Et ändrar sig: wår kalla win-
ter wiker / När Wåhren med
des wårma til oss siker; Och
tiden sielfhan är föränderlig;
Den hårda steen af många Droppar
nöttes / Den tlocka Jis af Regn och
Solstken blöttes; Allt ändrar sig.

^{2.}
Ett ändras ey: Min jånner och
min plåga / Mitt tåremått står städze
fult och råga: Hwar är min tröst?
får jag nå'n glädie? ney / Förutthan
slut mitt elånd' jagh mån börja; Mitg
Himlen all min tisd befaller börja;
Ett ändras ey.

I siutton Åhr Gudz wredes wåder
blåser / Man jagar ey så starkt när
Oken blåser: Men för Gudz trug jag
intet slämta får. Jagh klappar / han
sin Nådes dörr tillhycker / Jagh beder
men Gudz straffe. hand migh trycker
I siutton åhr.

4.
Min nödh är stor: hwad är migh
ey bedröfwar? Man qwäljer migh /
man barnen från mitg röfwar / Man
bränner huus der Herrans åhra bor:
Fast Bestillenz har wåndt igen at frä-
ta / Dock Jorden får af slagnas blod
sin n åta / Min nöd är stor.

5.
Allt tager af: min Härlighet har
ånda: Jag weet för ångst ey hwart
lagh migh skal wånda / Min styrcka
hon är lagder utthi graf: All nåbring
nu förswinner utthi Städer / På byg-
den man sig föga mehra gläder All
tager af.

6. För

6.

För Sorg och Nöd för fruchtan
hwar sig skräcker: Ett eländ' ju det
andra handen räcker / Man quider
så för brist på Bull som bröd: Min
Harps klang i Klage. Thon sigh by-
ter: Mitt öga det i salta tårar flyter
För Sorg och Nöd.

7.

Hwärt uth jagh seer och hwärt
iagh hålit migh wänder / Till Sö-
der ell' och til de Öster. Länder;
Bland Tartar / Turck och annat
Folckslag mehr / De mina nu som
Watn om Stenar flyta / Och ingen
wil de arma Barnen syta / Hwärt
uth iag seer.

8.

O Store GUDH! har iagh alle-
na syndat? Har ingen an'n så myc-
ket Ondt tillskyndat? Hwi dundrar
så mot mig tin Wredes Liud? Har
Swea fram för annat Folck förbru-
tit? Hwad har tigh doch så högt vå
mig

migh förtruttit ? O Store Gud.

9.

Men Ach förlät ! gif till o Nädig
Herre ! Jagh weet at en på Jor-
den någon wärre Mot tigh O Gudh
sigh nånsin burit åth : Jagh haer
så slygt / jagh syndat haer så mpe-
ke / At Satan sielf knapt giordt ett
sämre stycke ; Men Ach förlät.

10.

Tu haer godh Skåhl at tu migh
så bedröfwar / Som Smeden han
i Elden Gullet pröfwar Och Silf-
ret medh des Låga Rånfar wäl.
Mitt Synna . Slagg tu wilt ifrån
migh Sånja ; Jagh kan en mehr än
willigt der til sånja : Tu har god
Skåhl.

11.

Doch hoppas jagh när tu mig
nog har risat / När jag har boot
och Bättring wärcklig wisat / Och
gördt hwad som är efter titt be-
hagh ; Så weet jagh at din hielp
till.

til mig h framstrjder Anskönt jag
nu för Angslan händer wrider /
Doch hoppas jagh.

12.

Emedlertid wil jagh min sucl
uplända/ Mitt Tähre = Koop skal
för ey återwända/ För än min Gud/
som wreder är blijr blid: Som Ne-
kerman han geer sin Säd på Rän-
ta/ Och i godt hopp på Skörde = Aa-
den wäntar Emedlertid.

13.

Så wil och jagh uthgiitta Böden
och Tährar Til den som nu sitt
Swea slår och Sährar / Och wän-
ta på min Glädies Skörde: Dag:
Wil Gudh min Sorg i bättre Til-
stånd wända / Wil han at jagh skal
gråta til min Wända Så wil och
jagh.

14.

Jagh Slutar så min Sorg
och Klage. Wijja / Jagh tigger nad
på

på Straffet beer om lifsa: Min
JESU Dödh O Fader tänck up-
på! Och låt hans Sår nu mina
Sår så hela Glöm för hans
stull glöm bort hwad jagh
har selat / Jagh slu-
tar så.

